

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines,
Ērgļu, Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas,
Madonas, Pļaviņu Romas katoļu draudžu –
izdevums

2021
Februāris

“Vai nezināt, ka tie, kas stadionā skrien,
visi gan skrien, bet viens saņem godalgu?

Skrieniet tā, lai jūs to saņemtu!”

(1 Kor 9,24)

SVĒTAIS JĀZEP, LŪDZ PAR MUMS!

Par godu 150. jubilejai, kopš svētais Jāzeps izvēlēts par Vispārējās Baznīcas aizbildni, pāvests Francisks 2021. gadu pasludinājis par veltītu svētajam Jāzepam. Ir izdota apustuliskā vēstule „*Patris Corde*” – „Ar Tēva sirdi”, kuras mērķis ir iedvesmot lielākā mīlestībā uz šo svēto, mudinot lūgt viņa aizbildniecību un atdarināt viņa tikumus. Tā gaismā varam pārdomāt un lūgties, atklājot katrs sev svēto Jāzepu kā tēvu, kurš ir miļš, maigs, paklausīgs, uzņemošs, ar radošu drosmi, kā arī darba cilvēks, bet tajā pašā laikā – paliekošs ēnā.

19. martā Baznīca svin svētā Jāzepa, Vissvētākās Jaunavas Marijas līgavaiņa, lielus svētkus. Esam aicināti sagatavot savas sirdis caur novennas lūgšanu, tā padziļinot savu skatīenu uz svētā Jāzepa lomu pestīšanas plānā.

Svētie Raksti par viņu runā maz, tur atrodam pat vienu vārdu, ko Jāzeps būtu teicis, bet, neskatoties uz to, viņš parāda savas ticības dziļumu un lielumu. Varam pārdomāt Svēto Rakstu vietas, kas atklāj šo „taisnīgo vīru” un uzlūkot viņu kā paraugu savas ticības ceļā. Tiem, kuriem ir tuva rožukroņa lūgšana, priecīgās daļas noslēpumi nedaudz atklāj un ļauj medītēt par svētā Jāzepa, Marijas līgavaiņa, tuvumu.

Lūgšanu un dziesmu grāmatā varam atrast litāniju svētā Jāzepa godam, kas personīgi man ir tuva lūgšana, īpaši lūdzoties nodomā par savu vīru. Tāpat ir piedāvāta lūgšana svētajam Jāzepam, kuru ierasti lūdzamies baznīcā pirms Svētās Mises, piesaucot Svētās Ģimenes sarga spēcīgo pārstāvību mūsu vajadzībās. Kā arī iespēja godināt viņu ar dziesmu „Svētais Jāzep, Dievs bij' lēmis”.

Protams, ja meklēsim citos avotos, varam atrast vēl citas lūgšanas un dziesmas, piesaucot svētā aizbildniecību. Ja ir interese, noteikti vērts ielūkoties Gulbenes katoļu draudzes mājaslapā sadaļā pie svētajiem un bagātināt savas lūgšanas.

Varbūt būsiet pamānījuši veidu, kad svētais Jāzeps tiek godināts caur viņa figūras pušķošanu baznīcā vai kā tas vairāk izpaužas Madonā, kad tiek nolikts kāds pateicības zieds. Gulbenes draudzes locekļi izmanto iespēju svētā Jāzepa figūru pieņemt uz laiku savās mājās.

Atsaucoties pāvesta Franciska aicinājumam svinēt Jāzepa gadu, Latvijas bīskapu konference aicina Latvijas draudzes katru trešdienu pēc Svētās Mises lūgties Jāzepa litāniju sekojošos nodomos: par Baznīcu, ģimenēm, strādājošiem un aicinājumiem uz konsekrēto dzīvi. Ticīgie aicināti trešdienās piedalīties Svētajā Misē, pieņemt Svēto Komūniju, pēc nepieciešamības izsūdzot grēkus.

Ja ir iespējams, esam aicināti šogad ieplānot svētceļojumu uz kādu no desmit Latvijas dievnamiem, kas veltīti svētā Jāzepa godam, lūdzoties kopējos un savos prievātajos nodomos.

Varam izmantot iespēju lūgties kopā ar „Radio Marija”, kur ik pa laikam skan atgādinājumi par šo gadu, veidiem, kā to svinēt, citāti no pāvesta Franciska vēstules.

Lai svētā Jāzepa piemērs māca mums klausīties dzīvā Dieva vārdos savas sirds klusumā, būt drosmīgiem paklausīt un uzticīgi pildīt Dieva gribu! Svētais Jāzep, lūdz par mums!

Mārite Kampāne

ASKĒZE KRISTĪGAJĀ IZPRATNĒ

Vārdi „askēze”, „askētisms”, „askētisks” tiek locīti ne tikai Baznīcas vidē, arī mūsdienu sabiedrībā šie vārdi tiek izmantoti. Piemēram, runā par askētisku dizainu vai askētisku dzīvesveidu.

Pirmie kristieši šo vārdu sāka lietot no grieķu „askesis”, kas apzīmē sportista fiziskos vingrinājumus un disciplīnu, sava veida stingru un strukturētu treniņu programmu, gatavojoties sacensībām. „Askesis” pirmajiem kristiešiem kļuva par vārdu, ar ko apzīmēt garīgos vingrinājumus, garīgo dzīvi kopumā, kurā cilvēka gars tiek aktīvi un stingri „trenēts”. Svētais Pāvils vēstulē korintiešiem raksta: „*Katrs sacīšu dalībnieks atturas no visa, un to viņi dara, lai iegūtu iznīcīgo kroni, bet mēs – neiznīcīgo.*” (1 Kor 9,25)

Vārdi „atturas no visa” labi raksturo askēzes būtību, proti, nav runa tikai par gavēni vai atturēšanos no kāda noteikta ēdiena, dzēriena, bet tas skar cilvēka dzīvi kopumā, sākot no ēšanas paradumiem līdz ārējam izskatam. Svētajos Rakstos atrodami daudzi askēzes piemēri. Kā vienu no spilgtākajiem varam uzlūkot svēto Jāni Kristītāju, par kuru Svētajos Rakstos lasām: „*Bet Jānis valkāja kameļu spalvas drēbes un ādas jostu ap saviem gurniem, viņa barība bija siseņi un kameņu medus.*” (Mt 3,4)

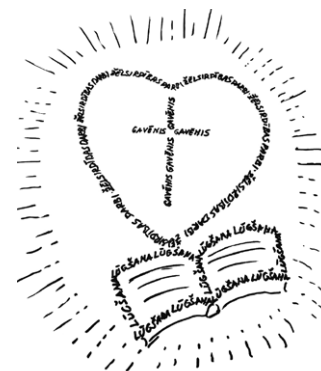
Gadsimtu gaitā skatījums uz askēzi bijis dažāds, tas ļoti saistīts ar skatījumu uz pasauli un cilvēku kopumā. Viduslaikos pasaule un cilvēka miesa tika uzlūkota pārsvarā negatīvi, kā grēka un ļaunuma perēklis, līdz ar to askēze bija līdzeklis, kā mērdēt „ļauņo” miesu un netikt grēcīgās pasaules ietekmētā. Toties Renesanse pasauli un cilvēku padarīja par gluži vai

pielūgsmes objektu, dabiski, ka askēzes loma krietni mazinājās.

Mūsdienu sabiedrība arī lieto askēzes jēdzienu, lai raksturotu lietas vai notikumus. Istabu ar četrām pelēkām sienām un galdu pa vidu varam nosaukt par askētisku. Cilvēku, kas guļ uz dēļiem, pārtiek no meža veltēm un nelieto internetu, var dēvēt par askētu. Un nebūs melots, tomēr tā nebūs kristīgā askēze. Kristīgo askēzi raksturo vadmotīvs – mīlēt Dievu un tuvāko. Ja viss pakārtots tam, darbība nav pašmērķis, bet kalpo un palīdz cilvēkam. Ticīgajam askēze kalpo, lai augtu tikumos, skaidrāk savā dzīvē redzētu Dieva gribu un to īstenotu.

Mūsdienās askēzei ir daudz gradāciju un formu. Baznīca tomēr atgādina, ka var būt pārspilējumi, un viena no pazīmēm, ka praktizētā askēze neved pa pareizo ceļu, ir tā, ka askēze sāk traucēt izpildīt mūsu tiešos pienākumus, kas izriet no aicinājuma. Autobusa šoferis, pavadījis bezmiega naktis lūgšanās, nākamajā dienā, pārguris un neizgulējies vadot autobusu, apdraud gan pats sevi un pasažierus, gan citus satiksmes dalībniekus, un tāda noteikti nav Dieva griba.

Baznīcā askēze nav vispārēja obligāta prasība, tā vairumā gadījumu paliek katra personīgā lieta un pieskaitāma pie personīgās dievbijības prakses. Šai kontekstā varam atgādināt svētā Pāvila vārdus: „*Viss man ir atļauts, bet ne viss der. Viss man ir atļauts, bet nekas nedrīkst mani kalpināt.*” (1 Kor 6,12)

**Dāvis Ozoliņš,
Ingūnas Jankovskas zīmējums**

PIESPIESTI PALĪDZĒT MĪLESTĪBAI TĀS KRUSTACEĻĀ?

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm! Tie, kuri uzmanīgi lasa un lūdzas ar Evaņģēlija vārdiem, būs pamanījuši to, ka svētais Lūkass, stāstot par Jēzus misiju un kalpošanu, dara to, izmantojot koncepciju, ka dzīve ir kā ceļojums. Var teikt, ka šajā Evaņģēlijā Jēzus vienmēr ir ceļā. Plašākā nozīmē – ceļā no Debesīm, no sava Tēva, caur zemi un atkal pie sava Tēva Debesīs (sal.: J 3, 13; 14, 12.28; 16, 10.17.28). Šaurākā izpratnē – ceļā no Galilejas līdz Jūdejai, kur Viņam jāmirst par mūsu grēkiem.

Ne bez nozīmes ir fakts, uz kuru Baznīca caur Jēzus dzīvi norāda, kā uz vēl vienu mācību un kas izskan kā "ģeogrāfiska" katehēze. Proti, cik izteiksmīga ir vēsts, ka Jordānas upe ieplūst Nāves Jūrā 396 metru zem jūras līmeņa! Tieši tur Jēzus iesāka savu publisko kalpošanu, un tā ir kā ikona, ka Jēzus atnāca pie cilvēces, kas slika grēkā, dzīvoja zem cilvēka cieņas līmeņa un peldēja līdz garīgajai Nāves Jūrai. Tomēr Viņš atnāca grēciniekus glābt. No otras puses: Jēzus kalpošana noslēdzās Jeruzalemē, Dieva izredzētajā pilsētā, kas atrodas 580 metrus virs jūras līmeņa. Arī tā ir kā ikona, jo Jēzus pats sacīja, ka Viņa pacelšana (krustā) cilvēkiem no jauna atklās Dievu Viņā (sal. J 8, 28) un dos iespēju mums saukt Dievu par Tēvu (sal.: Mt 6, 9; 23.9), un cerēt uz mūžīgo dzīvi Debesīs caur Jēzus nopelniem. Par to taču Viņš arī pats lūdza savu Tēvu (sal.: J 17, 24) un apsoliya sagatavot mums vietu Debesīs (sal. J 14, 2-3).

Tādējādi Krustaceļu var saprast nevis kā vienkāršu notiesātā ceļu līdz nāves sprieduma izpildīšanai, bet kā dzīves

krustaceļa ikonu mums visiem.

Jau svētā Lūkasa aprakstītā krustaceļa versijas sākumā mēs redzam diezgan dramatisku bildi: "Un kad Viņu veda, tie aizturēja kādu Simani no Kirēnes, kas nāca no laukiem, un uzlika viņam krustu, lai nes to Jēzum pakaļ. Bet Viņam sekoja liels pulks Jaužu..." (Lk 23, 26-27a).

Lai palīdzētu tam "kas staigāja, labu darīdams un dziedinādams visus velna nomāktos, jo Dievs bija ar Viņu" (Apd 10, 38), pie kura "nesa visus slimniekus un Jaunā gara apsēstos" un "bija dienas, kad visa pilsēta sapulcējās durvju priekšā, bet Viņš daudzus izdziedināja, kas sirga ar dažādām slimībām; un Viņš izdzina daudz Jauno garu" (sal. Mk 1, 32-34), cilvēku vajadzēja piespiest?!?!?

Viņam sekoja liels pulks Jaužu, kurš kādreiz "godināja Dievu, kas tādu varu devis cilvēkiem" (Mt 9, 8); par kuru "Viņš iezēlojās un dziedināja viņu slimos" (Mt 14, 14); un kurš baudīja, piemēram, tik lielu brīnumu, ka no piecām maizēm Jēzus pabaroja piecus tūkstošus cilvēku – un tika savākti vēl divpadsmit druskām pilni grozi!; un no septiņām maizēm tika pabaroti četri tūkstoši cilvēku – un vēl tika savākti septiņi druskām pilni grozi (sal. Mk 8, 19 20). Taču tagad šis pūlis nemaz necenšas aizstāvēt Jēzu, nemaz necenšas iesaistīties Viņa ciešanās?!?!?

Gribas kliegt: "Kas par drāmu?! Kas par cietsirdību?!" Vai tomēr ar pazemību un sirds skumjām konstatēt: "Kas par dramatisku patiesību jautājumā par cilvēka sirds stāvokli..." Jā, tik tālu grēks aizposta cilvēka sirdi, ka acumklī tas var aizmirst saņemto neaptverami lielo žēlastību; un

no drauga var kļūt par ienaidnieku; un var iet pat vēl tālāk – savu Glābēju un Dievu(!) spēj notiesāt uz nāvi un ļaut Viņam mirt nežēlīgās ciešanās. Šī patiesība jo vairāk prasa Dieva žēlastību un žēlsirdību, bez kuras uz labo cilvēkā nemaz nevar cerēt.

Ļaujiet šai vietā man vēlreiz atgādināt svētā Pāvila slaveno saucieni, kas atklāj, cik izmisuma pilns bija arī apustulis, redzot nespēku mainīt savu cilvēcisko nevarību, lai dzīvotu svētumā, un viņa sirds lielo cerību, ka caur Jēzus atnākšanu mēs tiešām varam tikt atjaunoti. Lūk, ko viņš saka: "Tātad es atrodu likumu, kas tad, kad gribu labu darīt, tuvojās man ar ļaunu: jo iekšējais cilvēks priecājas par Dieva likumu, bet citu likumu es redzu savos locekļos. Tas karo pret mana prāta likumu un pakļauj mani grēka likumam, kas ir manos locekļos. Es, nelaimīgais cilvēks! Kas mani atbrīvos no šīs nāvi nesējas miesas? Dieva žēlastība caur mūsu Kungu Jēzu Kristu!" (Rom 7, 21-25a)

Tādējādi doma par Simani no Kirēnes, kas tika piespiests palīdzēt Jēzum nest krustu, mūs sūta pie tā sauktajām galvenajām ticības patiesībām, starp kurām sestā skan: "**Lai varētu iemantot debesu valstību, cilvēkam ir nepieciešama Dieva žēlastība.**" Ši atziņa var pastiprināt mūsu vēlmi meklēt šādu palīdzību lūgšanā un Jēzus sakramentos, kas atrodami Baznīcā, kā arī citu (ticīgo, svēto un eņģeļu) aizlūgumu par mums, kā to lieliski piedāvā Baznīcas liturģija jau Svētās Mises iesākumā: "Es atzīstos visvarenajam Dievam un jums, brāļi un māsas, ka es daudz esmu grēkojis ar domām, vārdiem, darbiem un nolaidību. Mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina. Tādēļ es lūdzu Vissvētāko Jaunavu Mariju, visus eņģeļus un svētos, un jūs, brāļi un māsas, aizlūgt par mani Kungu, mūsu Dievu."

Vēl pieminēšu vienu domu, kas izriet no jau iepriekš teiktā. Ir vērts lūgt no Die-

va arī tādu sirds spēku un pacietību, lai katrs no mums, sekojot Jēzum Kristum, pastāvētu sava krusta nešanā pat tad, kad citi nemaz nesteidzas palīdzēt un varbūt mums pieliks klāt pat fiziskas, morālas vai garīgas ciešanas. Pestītāja piemērs apstiprina, ka to visu ir vērts upurēt par saviem un pasaules grēkiem, lai mēs varētu iemantot mūžīgo dzīvi.

Sāpju Dievmāte, kas bijī klusi klātesoša Sava Dēla ciešanu ceļā, lūdzies par mums!

Lai Dievs mūs visus svētī: †

**Pāvils Kamola,
priesteris**

Pāvils Kamola

PIRMS SVĒTUMA...

Draugiem

Saplēstas vēstules,
sasistas bumbiņas,
un Bērniņš
ar nolauztu rociņu
sadega
Tavu asaru
krāsnī.

Ši Uguns
satriec
lecinu vārdu
piekaramo slēdzeni.

Zemes iekšienes
Noslēpumainās Nakts
atvērta durvis
ar dārgumu un pērlī
Vienīgo...

Ieej!
Sasildies!
Jānis ar Terēzi
Marija ar Jāzepu
gaida...

DIEVA CEĻZĪMES MŪSU DVĒSELĒM

Gita un Madars Kelliji (attēlā) ir Cesvaines katoļu draudzes kalpotāji. Ar viņiem iepazīnos svētdienas skoliņā, gatavojot pirmajai Svētajai Komūnijai abu meitu Robertu. Nu jau pagājuši trīs gadi, kā esam kopā, mīļi kalpojot Dievam.

Kā iepazīnāties jūs?

Madars: "Iepazīnāmies 2000. gadā festivālā "Sinepes un Medus". Divdesmit gadus esam kopā. Lieliskākais ir tas, ka jūtam viens otra domas un vēlmes pat nesaruņājoties."

Kas tev, Gita, iepatīkās Madarā?

Gita: "Viņš bija ļoti labestīgs. Puisim saku – man ir divgadīgs dēls, ar kuru ieradīšos uz tikšanos, un viņš smaidot piekrit. Neliekuļoti un labestīgi – tā tas bija. Vēl viņš māc otram likt pasmaidīt un ir gādīgs."

Madars: "Mani Gitā pārsteidza rūpīgums, labestība un lieliskā humora izjūta, protams – skaistums."

Vai bērnībā domājāt par Dievu?

Gita: "Dzīvoju Jaunjelgavā. Netālu no manas mājas bija trīs baznīcas: katoļu, pareizticīgo un baptistu. Vīstuvāk bija katoļu baznīca, un mani vienmēr interesēja, kas ir aiz tās lielajām durvīm. Mana ģimene nebija ticīga, tādēļ tad, kad atbrauca draudzene no Latgales un gāja uz baznīcu, mēs tecējām līdzi. Svēto Misi klausījāmies pie ieejas priekšstelpā. Man bija sajūta – cik skaista un koša ir šī pasaule! Tāda kā brīnuma sajūta sirdī. Nevienš ģimenē lūgties nemācīja, bet tad, kad biju sastrādājusī nedarbus, kritu uz ceļiem un saviem vārdiem lūdzu Dievu. Par ko? Lai tikai mamma to neuzzina, un viss parasti beidzās labi. Re, kā Dievs pieskaras dvēselēm, kad to vēlas."

Madars: "Bērnības izjūtas, kad sāku domāt par Dievu, man saistās ar vecmammu. Dzīvojām vienā istabā, katru vakaru viņa čukstus skaitīja lūgšanas. Nekad neīca, lai skaitu līdz, vienkārši pati klusiņām lūdzās. Padomju laikos bija jābūt uzmanīgam. Reiz sāku cītīgāk klausīties un sadzirdēju, ka lūgšanā Dievam tiek pieminēta mūsu ģimene. Tad gaidīju, kad tiks pateikts mans vārds."

Kāds bija ceļš uz baznīcu?

Madars: „Kad paaugos, svētkos uz baznīcu vedu vecmammu, un pats arī iegāju. Sapratu, cik liela atbildība ir būt Dieva priekšā – Viņš redz, dzird manu sirdi. Redz visu sirdis. Jutu, ka šī ir cita pasaule – ne tā, kas ārpusē. Vairāk miera un svētuma. Aizdomājos, kāpēc pie baznīcas svētkos ir tik daudz auto, bet iknedēļas svētdienās – maz. Ja jau tic Dievam, tad katru nedēļu!”

Gita: „Mans ceļš uz baznīcu veda caur Madonas Alfa kursu. Vienu gadu to apmeklēju, otrā – kalpoju. Tā bija lieliska garīgā pamošanās un tuvāka Dieva iepazīšana. Es izmainījos, to man vēl nesen atgādināja mans mīlais dēls Niks. Dievs jaudīgi pārmainīja manu dvēseli. Šai laikā jau biju kopā ar Madaru un aicināju arī viņu, bet akmens nebija izkustināms. Nenokristījos arī pati, jo dzīvoju kopā ar Madaru nelaulāta. Tad ceļš aizveda prom no baznīcas, bet sirsnīga lūgšana grūtos brīžos nāca pār lūpām pati. Mūsu abu attiecības bijušas dažādas, pārdzīvoti daudzi pārbaudījumi, lai varētu novērtēt viens otru.”

Madars: „Kad piedzima meitiņa Roberta, vēlējāmies viņu nokristīt. Priesteris, dzirdot, ka abi esam nekristīti, atteicās to darīt. Domāju, kristīties meitas dēļ, neticot no sirds Dievam, ir grēks, tā palika.

Kādas bija Dieva zīmes ceļā uz kristību un laulībām?

Madars: "Tas, ka esam kristīti un laulībā, ir pateicoties meitai. Dievam pietuvojāmies, pateicoties bērnam."

Gita: „Skolā meita izvēlējās nevis ticības mācību, bet sociālās zinības. Reiz stunda nenotika, tās vietā bija ielikta ticības mācība. Pēc šīs stundas, ko vadīja Marika Šķēle, meita izlēma apgūt ticības mācību un vēlāk devās arī uz svētdienas skoliņu.”

Madars: "Sākumā domāju – vedīšu meitu uz skoliņu, uz Sv. Misi neiešu. Pamazām klausoties priestera Andreja Kazakeviča sprediķus, sapratu – miers ieplūst dvēselē. Priestera tolerance, iejūtība, gudrība un sirsnība uzrunāja. Arī sarunas pirms laulības apmācības bija dziedinošas un apskaidrojošas. Aizkustinošs brīdis mūsu ticības dzīvē bija tas, ka ļoti tuvu Aglonā redzējām pāvestu Francisku un saņēmām iestiprināšanu no arhibīskapa Zbigneva Stankeviča.”

Gita: "Notika brīnums – Madars sāka nākt uz nodarbībām, un visi trīs mājās mācījāmies. Paldies, Inese, ka bijī mūsu visu katehēte un iedvesmoji mainīt dzīvi Dievam par godu! 2018. gadā gan nokristījāmies visi trīs, gan mēs salaulājāmies klusā Sv. Misē, kopā tikai ar vedējiem Sanitu un Juri Kolniem.”

Vai esat sajutuši aicinājumu kalpošanā?

Madars: "Ja ir vajadzīga mana palīdzība, esmu gatavs izpalīdzēt. Ar laipnību, darbu, padomu, jā, arī ar lūgšanu."

Gita: "Es varu liecināt par Dievu – tas jaunam kristietim ir daudz. Lasu lasījumus Dieva Godam. Labprāt sakopju un dekorēju baznīcu. Lūdzos par saviem mīļajiem un brāļiem un māsām Kristū."

Vai esat saņēmuši izsmieklus un nesaprašanu?

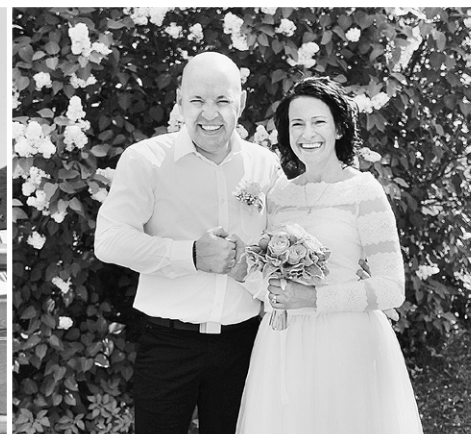
Madars: "Vairāk izbrīnu: – Tu ej katru svētdienu uz baznīcu? Opā!"

Gita: "Esmu dzirdējusi sakām, ka esmu sektā. Cilvēki dažreiz jautā un nezina atšķirību."

Jūs vienmēr esat smaidīgi, laipni, izpalīdzīgi. Kā tas izdodas?

Gita: „Mēs sabiedrībā nečīkstam, mazie kašķi un raizes paliek mājās. Dievs mums iedevis dāvanu smaidīt, smieties un ar prieku kādam palīdzēt. Varbūt tās ir mūsu lielākās dāvanas, kuras jāsargā un jāpilsonveido – prieks un prasme milēt. Milēt cilvēkus patiesi gan domās, vārdos, gan darbos.”

Inese Zile, Cesvaines draudzes katehēte, foto no personiskā arhīva

LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

25. janvārī noslēdzās ikgadējā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Madonas pusē to kopīgi aizvadīja katoļu, luterāņu un septītās dienas adventistu draudzes.

Juta Straziņa: – Vienotība ir skaistākā no Dieva dāvanām, bet tā jākopj un jāpildveido mums pašiem. Priecājos, ka daudzi tūlīt atsaucās aicinājumam piedalīties lūgšanu nedēļā attālināti. Sirsnību un ilggadīgās savstarpējās attiecības nevar traucēt pat pandēmijas raisītie apstākļi. Ikdienā mūsu kopību veido Madonas lūgšanu kapela, bet Vienotības nedēļa daudzu gadu garumā nesusi tik daudz laba un pārsteidzoša. Prieks, ka „mūsējo” pulkam šogad pievienojies priesteris Arnis Mazīļevskis, kas uzsācis kalpot Ērgļu katoļu draudzē, prieks arī par citiem vadītājiem lūgšanā. Par tehnisko nodrošinājumu un pacietību darbā ar nezināšajiem pateicība Aivaram Zariņam. Gribas teikt, ka vajag šādi tikties atkal.

Baiba Bērziņa: – Bija patīss prieks Lūgšanu nedēļā satikties un kaut Zoom platformā saredzēties ar sen neredzētiem kristiešu draugiem. Debesu mērvienībās izmērojamu vērtību tam piešķīra sirsnīgās lūgšanas par Madonas reģionu, tā vadītājiem, mediķiem un saslimušajiem.

Madonas un Ērgļu adventistu draudzes ik dienu tiekas telefonkonferences zvanos, lai kopīgi pielūgtu Dievu. Pārorganizējamies un trijos vakaros

visu draudzi caur telefonu pievienojām Zoom pasākumam. Pacieņoties viesmīlīgajās „Zoom mājās” bija jauki! Turpināsim lūgt, lai visi Madonas novada kristieši varam sagatavoties Kristus drīzajai atkal atnākšanai uz šo zemi, ne vairs kā bērniņam, bet kā Ķēniņam, un lai līdzilvēki, kuri vēl nav izdarījuši izšķirošo izvēli, kurā pusē nostāties – par to uzzinātu no Dieva Vārdā atklātās Cerības un mūsu dzīvēm, kurās patiesi atklājas Kristus dzīve!

Rudīte Kumsāre:

– Mēs Madonas pusē varam būt pateicīgi Dievam, ka kristiešu vienotības ideju daudzu gadu garumā esam paturējuši gan savās lūgšanās, gan praktiski piepildījuši, kalpojot līdzilvēkiem (lūgšanu kapela, ekumeniskie dievkalpojumi, Dzīvības gājieni, lūgšanas “Par dzīvību”, palīdzība kopienas centram “Baltā ūdensroze”).

Patīss prieks, ka arī šogad kristiešu vienotības nedēļā bija iespēja būt kopā Dieva Vārdā, lūgšanās, sarunās, pārdomās, dziesmās, bet pats galvenais – vienotā ticībā uz Jēzu Kristu. Pateicoties tehnoloģiju iespējām, mums varēja pievienoties cilvēki no citiem Latvijas novadiem. Patiesi svētīga ir doma, kas radās Vienotības nedēļas ietvaros – mums, dažādu konfesiju kristiešiem, regulāri jātiekas, lai labāk saprastu un ieraudzītu, kā kopā varam kalpot cilvēkiem un būt savstarpējās aizlūgšanās.

Ingūnas Jankovskas zīm.

„PALIECIET MANĪ, UN ES JŪSOS” (J 15,4)

Vienas upes divus krastus vieno tilts. Kas vieno kristiešus visā pasaulē? Kas mūs vieno, kad esam tie, kas esam, kad kalpojam, kad pielūdzam vienu Dievu, bet katrs savā namā un pēc savas ticības izpratnes?

Jēzus lūgšana arvien būs par to, lai mēs, kas ticam uz Viņu, esam vienoti. Gan tur, kur esam divi vai trīs, gan daudzumā.

Liekas tik vien – būt vienotiem. Diemžēl ik vārds, ik kustība šajā pasaulē ienes šķelšanos, arī Baznīcā.

Dievam tomēr nekas nav neiespējams. Un šāds solis ceļā ir arī kristiešu Vienotības nedēļa, kas kā tilts šoreiz vienoja arī draudzes Gulbenē – Romas katoļu un evaņģēliski luterisko draudzi. Pateicība Dievam, ka tilts, pa kuru gājām no vakara uz vakaru, astoņu brīžu garumā, bija brīnišķīgākais piedzīvojums gan mūsu sirdīm un prātam, gan jo vairāk – dvēselēm. Kad dvēsele atsaucas sava Radītāja aicinājumam, tā nekad nepaliek tukšā. Mēs, kas bijām satikušies un palikuši kopā Dieva Vārdā, pārdomās, slavēšanā, pielūgsmē, liecībās un lūgšanās, tikām padzirdīti ar Dzīvo ūdeņi. Un ne tikai. Kādā sekundes simtdaļā Dievs ļāva ieraudzīt šo vakaru svētību – tie bija kā pilni grozi ar maizi, no kuriem tika paēdināti daudzi jo daudzi tūkstoši vīru

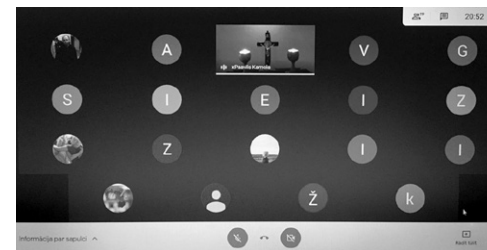
un sievu, kas seko Jēzum. Ja vien ir kāds mazumiņš, to Dievs grib pavairot, un tik dāsni, lai pietiktu ne vien man un tev, bet katram, kas Viņu meklē. Ticu, ka šo vakaru svētība un uzklaustās lūgšanas nolīst pār pasauli – kādu apskauj un sasilda, kādu pasargā, kādam uzdāvina Mūžīgo dzīvību un atkal no jauna piepilda ar vienotību.

Ir teiciens – tūkstoš jūdžu ceļojums sākas ar vienu soli. Mūsu Vienotības nedēļa ir kā šis solis pre-

ti ceļojumam, kas vēl nāks. Ticu, ka Dievs uzklausa lūgšanas, un mēs baidīsim to, ko Viņš palīdzēs mums mūsu ticības degsmē piedzīvot, roku rokā kalpojot saviem tuvākajiem un ejot vienprātībā skaisto ticības ceļu. Dieva Vārds saka: „Lai jūs nestu augļus un lai jūsu augļi pastāvētu.” Ja paliekam Jēzū Kristū, Viņš paliek mūsos. Dieva darbs ir ceļā pie mums.

Paldies mūsu dārgajiem draudžu ganiem – priesterim Pāvilam Kamolam un mācītājam Ilgvaram Matisam – par degsmi, sirdskalpošanu, par katru milestības darbu un ceļu, kurā vedat mūs un mācāt to mīlēt. Lai Dieva darbs nekad nenorimst jūsu sirdīs!

Pateicībā māsa Kristū – Inga Stonka

BAZNĪCAS TERMINOLOĢIJAS SKAIDROJUMI

Mājaslapa *katolis.lv* šogad bagātināta ar Baznīcas terminoloģijas skaidrojošo vārdnīcu. Apmeklētājiem ir iespēja atrast sevi interesējošu terminu un tā skaidrojumu. Vārdnīca tiks papildināta, bet jau

tagad tajā iekļauti Baznīcas termini divās kategorijās: “Baznīcas hierarhiskā struktūra” un “Sakramenti”. Ar laiku būs termini kategorijās: “Bībeles simboli”, “Baznīcas elementi” un tie, kas saistās ar liturģiju.

KĀDI DIEVA VĀRDA NESĒJI ESAM?

Kad tikko kļuvi par kristieti, man ļoti patika visiem par to stāstīt. Studiju laikos braucu trolejbusā un, domājot, ka kādam jādzird par Dievu, uzrakstīju to uz zīmītes un, kāpjot ārā, atdevu cilvēkam. Kā jaunai katolietei man tas šķita efektīvs evaņģēlizēšanas veids. Līdz kādā dienā sapratu, ka vārdi ir tukši, ja neliecinu ar savu dzīvi. Gluži kā "ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, un man nebūtu mīlestības, tad es būtu skanošs varš vai šķindošs zvārgulis" (1.Kor 13,1). Aizdomājos, vai mana dzīve ir šāda liecība?

Vārdi ir svarīgi, it sevišķi pandēmijas kontekstā, tāpēc liecināt ar tiem ir būtiski, taču cilvēki vienmēr mūsu liecībā meklē autentiskumu. Un pat ja mūsu liecība ir pilnīgi patiesa, ir kāds faktors, ko agrāk, iepazīstinot cilvēkus ar Dievu un Baznīcu, neņēmu vērā. Piemērs, ar ko vēlos to atklāt, nāk no manas dzīves.

Par katolietu kļuvi tikai 18 gadu vecumā, pirms tam mani reliģija un kristietība neinteresēja. Dzīvojot kopmītnēs, ar draudzenēm vienkārši sākām apmeklēt tuvējo katoļu baznīcu, jo kādās jauniešu apmācībās bijām iepazīstināti vietējo priesteri. Viņš bija jauks, jautrs, un jauniešiem neko vairāk arī nevajadzēja. Apmeklējām Sv. Mises, neko nedomājot. Ar laiku garīdznieks mūs iesaistīja citās aktivitātēs, un kopā ar māsīcu devos uz katoļu jauniešu dienām Rīgā. Kā man tur nepatika! Man bija 17 gadi, un cilvēki nepārtraukti man stāstīja par Dievu. Runāja vienā laidā. Atceros, kā raudot gāju pie kāda priesterā un jautāju, vai es nokļūšu debesīs, ja tomēr nekad tā arī nenokristīšos? Atgriez

mājās, reizēm vēl apmeklēju Svēto Misi, un tad mans tētis atrada kādu TV kanālu, kur skanēja alternatīva kristiešu mūzika – smagais roks. Tieši tas konkrētajā brīdī mani uzrunāja un pievērsa Dievam. Šai dzīves posmā klausījos šādu mūziku,

*"Vārdi ir tukši,
ja neliecinu ar savu
dzīvi."*

un man šķita, ka beidzot esmu atradusi savu piederību. Esmu pārliecināta, ka to iespējamu padarīja gan priesteru, gan katoļu jauniešu dienās satikto cilvēku lūgšanas. Taču bija jānotiek pavisam citiem notikumiem un apstākļiem, lai beidzot pateiktu – jā, es gribu kristīties un piederēt katoļu baznīcai. Tāds bija mans ceļš. Un, liecinot par to, cenšos atcerēties, ka katra cilvēka dzīvē ir brīdis, kurā viņa auss, sirds un prāts ir uzklaušīt un pieņemt vispējīgā-

kie. Ja klauvējam ar vārdiem pie durvīm nepārtraukti, varam aizbiedēt un nekad nesagaidīt draudzībā vai sirsnīgā vienkāršībā dzimušu brīdi, kurā Svētais Gars caur mums darbojas 100% trāpīgi! Tāpēc jābūt modriem un iejūtīgiem, it sevišķi pandēmijas laikā. Stāstot par baznīcu un Dievu, nevar izslēgt cilvēku bailes un virspusēji tās notraukt ar vārdiem: "Pieņemot Dievu, viss atrisināsies." Jābūt patiesiem lieciniekiem un jādod cerība, ka Dievs ir klātesošs arī grūtībās. Dieva pieņemšana nav panaceja, bet daudz dziļākas un intīmākas attiecības. Svētais Pēteris Klavers teicis: "Mums jārunā vispirms ar rokām, pirms mēs runājam ar mūsu lūpām", ar to domājot, ka tieši darbi un mūsu būtība ir vislielākais evaņģelizācijas ierocis un tikai pēc tam seko daiļrunība.

**Diāna Lozko,
autore foto**

IGNĀCISKĀS REKOLEKCIJAS IKDIENĀ

Reiz pie mūsu spoguļa bija pielīmēta maza zīmīte ar uzrakstu „Tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu” (Rom 8, 28), lai katru rītu noskaņotos jaunai dienai.

Pagājušajā gadā, kad pandēmijas pirmais vilnis jau šalca pār pasauli, man nācās no jauna sev atgādināt šo patiesību. Maijā pēc trīs mēnešu izolācijas no visas pasaules, tajā skaitā Baznīcas, biju ļoti pārgurusi, organizējot savu sešu bērnu (trīs skolas un trīs pirmsskolas vecuma) attālināto mācību un ikdienas dzīvi. Domāju, ka daudzi tobrīd un arī tagad jūtas uz spēku izsūkuma robežas. Īpaši tobrīd es saskāros ar šīm spēju/varēšanas robežām, un sapratu, ka visi avoti mani izsīkst un vienkārši nav spēka vairs piecelties no rītiem.

Tieši tādos grūtos mirkļos būtiska loma ir rituālam – darīt kādu lietu tāpēc, ka vienkārši to visu laiku daru. Mans ikrīta rituāls (jauns, bet tomēr jau ierasts) bija Ignāciskie vingrinājumi. Daudz nedomājot, no rīta cēlos, iededzu altāri svēci un soli pa solim turpināju savas ikdienas rekolekcijas. Pirmās, prieka pilnās rekolekciju nedēļas, kad Dievs atgādināja par savu mīlestību, jau bija beigušās. Maijs/jūnijs bija laiks, kad tiku aicināta iedziļināties grēka realitātē. Atceroties nedēļas, kad sv. Ignācijs norādīja uz grēka cēloņiem un sekām, aicināja pārdomāt

gan visas cilvēces, gan savu personisko grēku vēsturi, tās man saistās ar spēku zudumu – it kā ārēju apstākļu dēļ. Bet Dievs ar pirkstu dūra un praktiski rādīja manas grēka sekas. Tā teikt, ja ļausies grēkam, Dievs nesvētīs, atņems spēkus un visus atribūtus, kas iluzori mani islaicīgi uzlādē.

Pēc šī vingrinājuma posma es pārtraucu rekolekcijas uz trim nedēļām. Pārsteidzoši, cik tobrīd mana garīgā vadība bija žēlsirdības un iejūtības pilna – mierinot un atbalstot aicināja meklēt patiesos prieka avotus, kas mani spētu „uzlādēt”. Pieņēmu lēmumu, ka pa vasaru darišu visu (patik kādam tas vai nē), lai atjaunotu spēkus un sagatavotos rudenim (toreiz prognozēja, ka rudenī būs otrais pandēmijas vilnis). Kad pieņēmu lēmumu, viss brīnišķīgi sakārtojās, lai jūlijā varētu doties uz nedēļu ilgām klusuma

rekolekcijām Jūrmalā un augustā – pirmo reizi svētceļojumā uz Aglonu. Par svētceļojumā saņemtajām bagātībām var lasīt avīzes „Kāpt kalnā” septembra numurā.

Abi šie notikumi ļāva sajust spēku Patiesībā, kas ir neapprakstāmi lielāks, motivējošāks un jēgpilnāks.

(Turpinājums sekos)

**Santa Jaujeniece,
Erlinas O' Salivanas
zīmējums**

Ceļā uz Aglonu. Tādas bija rekolekciju laika izjūtas – uz ceļiem pacietīgi gaidīt garīgo barību – ar mazo bļodiņu rokās.

KĀ PANDĒMIJAS LAIKĀ UZTURĒT GARĪGO DZĪVI

Pandēmija ir pārmaiņas – tās var būt gan labas, gan sliktas. Ja ikdienas skrējienā, kad skola bija klātienē un katra diena nesa jaunus piedzīvojumus, tikšanās, pasākumus, uzdevumus un pienākumus, nebija izdevies Dievu likt pirmajā vietā, tad šī ir iespēja menedžēt savu laiku, izvērtēt prioritātes. Varbūt jāsaka – par laimi mēs neesam vairs cilvēku pūlī, kas vienmēr čum un mudž, jo beidzot nav burzmas, kas varētu aizēnot attiecības ar mūsu Kungu, nav daudzo patiesību virpuļa, kas Dieva patiesību pūš prom un nav tuvāka un pieejamā drauga pleca, kā mūsu Radītāja.

Arī mājās, kad šķiet neviens nevar traucēt mieru ar Dievu, var būt dažādi šķēršļi, piemēram, sociālie tīkli, slinkums, filmas, pārāk ilgs miegs.

Taču es vēlos tevi, jaunieti, iedrošināt un atgādināt, ka ticība ir ceļš un Dievs negaida finiša taisnes galā, bet ir ar mums ikreiz, kad arī paklūpam un kad ir grūti.

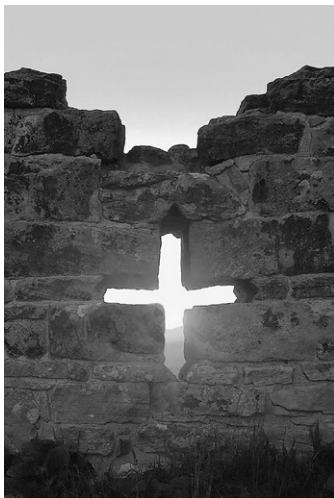
Padalīšos, kas man palīdz uzturēt garīgo dzīvi jeb istas attiecības ar mīļo Dievu pat tad, kad baznīcas apmeklējumi nesanāk tik bieži. Esmu pamanījusi, ka vienmēr, kad rītu sāku ar Biblii, jutos piepildīta, jo tas ir veids, kā Dievs var mūs sagatavot visam, kas gaidāms. Brīnišķīgs veids, kā gūt pozitīvas emocijas, ir klausīties savas mīļākās slavēšanas dziesmas un dziedāt un dejot tām līdzi. Man sirdij tuvas dziesmas ir "Pienāks rīts", "Debesis ir tuvu klāt", "The blessing" un daudzas citas. Pateikšanās pirms maltītēm visas dienas garumā atgādina par daudzajām

žēlastības dāvanām, ko saņemam. Lai satiktos ar citiem kristiešu draugiem, es pieslēdzos Bībeles studiju, spēļu vakaru vai citiem *zoomiem*, kuru centrā vienmēr ir Jēzus. Šobrīd var baudīt pasākumus, uz kuriem nevarētu ierasties attāluma dēļ, ja tie notiktu klātienē. Vienu no manām mīļākajām nodarbēm ir klausīties video par dažādām tēmām saistībā ar ticību. Parasti veicu arī pierakstus, lai tas, ko esmu dzirdējusi, vienmēr būtu pieejams. Un, protams, kas gan ir attiecības bez sarunām un klausīšanās, proti, bez lūgšanām. Mūsu draudzē joprojām risinās lūgšanu akcija "Pusstunda klusumā", kurā piedalās arī pati. Ir svētīgi pavadīt nepartrauktas 30 minūtes ar Dievu, kad tik tiešām atskārt, cik laiks ir vērtīgs.

Ļoti patika kopīgās rožukroņa lūgšanas, uz kurām mani uzaicināja priesteris Pāvils Kamola. Palikšana ar Dievu klusumā ir svarīga, patik atcerēties šādu domu: "Ja lūgšana kļūs par tavu ieradumu, brīnumi kļūs par tavu ikdienu."

Ir vērts pateikt NĒ lietām un darbībām, kas nenāk par labu dvēselei un attiecībām ar Dievu. Ja sirdī mājā vēlēšanās tuvoties Jēzum Kristum un ja vēlēšanai seko rīcība, Mūsu Tēvs mums nāks pretī daudzos dažādos veidos, Viņa mīlestība plūdis pār mums. Ieteiktu atcerēties, ka jo tuvāk esam Dievam, jo lielāks Viņš parādās. Meklēsim mūsu Miera Princi katru dienu no jauna!

Linda Kaščuka

MARIJAS SKOLAS KOPIENA JAUNAGLONĀ

Dievs deva iespēju pagājušā gada nogalē sešas nedēļas pabūt Jaunaglonas Marijas skolas kopienā, kuru vada priesteris Arnis Maziļevskis. Šis laiks bija neizmirstams, garīgi un fiziski tiku šķīstīta un attīrīta. Bija sajūta, ka tiku ievesta jaunā, garīgā dimensijā. Katra diena caur lūgšanām un kopienas kalpošanas darbiņiem bija caurvīta ar ciešu Dieva klātbūtni. Harizmātiskajos lūgšanu vakaros bija tik spēcīga Svētā Gara izliešanās, ka likās – Debesis ir pietuvojušās tuvu klāt. Dievs mācīja arī jaunu lūgšanu veidu – pasludināšanu Jēzus Kristus vārdā, ienaidnieka saišu pārciršanu, Trīsvienīgā Dieva pagodināšanas notikumos, cilvēkos.

Iepazīnu brīnišķīgos kopienas ļaudis, kuros redzēju Jēzu, bet galvenais, ko cilvēkos redzēju, bija Jēzus mīlošā sirds. Apbrīnoju kopienas kalpotājus par nesavtību, pašizliedzību, izturību, bet saprotu, ka šāds kalpotāju darbs ir iespējams tikai Kristus spēkā.

Marijas skola Jaunaglonā.

Pateicos priesterim Arnim par garīgo vadību, viņā redzu gan uzticamu Kristus karavīru, gan sirsniņu garīgo tēvu, kuram rūp katra kopienas locekļa dvēsele, garīgā un fiziskā labklājība.

Mēs dzīvojam neparastos laikos, kad ir tikai divi ceļi – Dieva ceļš un ienaidnieka ceļš, vidusceļa nav. Ir jāizvēlas, laika nav daudz. Tagad ir brīdis, kad Dievs saka: „Es izliešu savu garu pār visu miesu un radību un jūsu dēli un meitas pasludinās nākamās lietas, jūsu vecajie redzēs atklāsmes, bet jaunie redzēs parādības.” (Jl 3).

Tagad ir laiks, kad jāveido personiskas attiecības ar Jēzu, jārunā ar Viņu un jāklausa Viņa klusajā balsī, jāsāk dzīvot pārdabiska dzīve. Tāpēc pateicība Dievam, ka mums Latvijā ir šāda kopiena, kur tie, kam nepieciešama garīga vadība, kuri nonākuši krīzes situācijā un dzīves jēgas meklējumos, var saņemt mierinājumu, atbalstu un patvērumu.

Antra Ulģe

ALFA KURSU VAR VEIDOT TIEŠSAISTĒ

Pielāgojoties mūsu valstī noteiktajiem ierobežojumiem un nezinot, kā situācija attīstīsies nākotnē, jauno Alfa kursu vairākas draudzes Latvijā uzsākušas attālināti caur Zoom platformu.

9. februārī Alfa kursa birojs platformā Zoom rikoja sagatavošanās kursus grupiņu vadītājiem, kalpotājiem un draudžu Alfa kursa administratoriem. Alfa kurss tiešsaistē, lai gan neietver kopīgu maltiti

un tikšanos klātienē, nezaudē savu aktualitāti, un ietver visu kursa materiālu, ieskaitot nedēļas nogali. Mazo grupu tikšanās pēc slavēšanas un uzrunas notiek atsevišķās Zoom istabās.

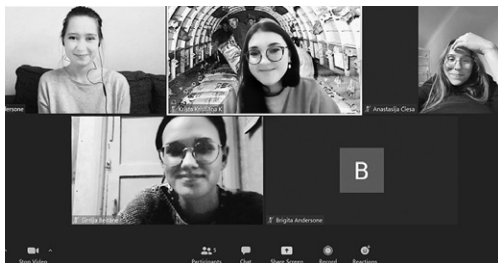
Lai kurss noritētu kvalitatīvi, nepieciešama iespēja pieslēgties caur Zoom platformu (daturs vai telefons), funkcionējoša kamera un funkcionējošs mikrofons.

Redakcija

JAUNIEŠU RAIDĪJUMS "KEDĀS"

Raidījums "Kedās", ko var dzirdēt "Radio Marija Latvija" ēterā katra mēneša pirmajā trešdienā pulksten 20, ir kristīgu jauniešu veidots. Primārā mērķauditorija ir tieši jaunieši. Covid-19 laikā neesam apstājušies,

bet ķeram iespējas cilvēkus uz raidījumu aicināt attālināti. Visu noorganizēt kļuvis grūtāk, jo šobrīd dzīvoju Madonā, bet radio studija ir Rīgā. Kopš novembra raidījumus vadu attālināti, vai nu caur telefona zvanu vai tiešsaistes platformu Zoom.

Tāpat viesu skatījumu un pieredzi iegūstam sazvanoties, izmantojot platformu Zoom vai lūdzot ierakstīt atbildes uz mūsu uzdotajiem jautājumiem. Līdz šim brīdim raidījumā "Kedās" ciemojušies 39 viesi.

Šajā sezonā kopumā bijuši jau seši raidījumi. Sezonu iesākām ar tēmu par produktivitāti, kurā kā ekspertus pieaicinājām Kristapu Kravali un Egilu Purviņu. Oktobrī jaunieši dalījās pieredzē par to, kad ir īstais brīdis izvākties no mājām. Novembrī runājām par

aicinājumu un meklējām atbildi uz jautājumu "Ko man darīt ar savu dzīvi?". Janvārī uzzinājām daudz jauna un noderīga par zaļmaldināšanu. Savukārt februāra sākumā ēterā izskanēja otrais raidījums par tēmu "Seksualitāte". Šo tēmu aizsākām decembrī, kad guvām ieskatu tajā, ko īsti ietver šis jēdziens, kādi ir sabiedrībā valdošie stereotipi un kādas ir jauniešu zināšanas jautājumos, kas saistīti ar seksualitāti.

Jaunākajā raidījumā meklējām atbildes uz klausītāju uzdotajiem jautājumiem par šķistību, viendzimuma attiecībām un laulību. Turpinām būt ļoti aktīvi sociālajos tīklos un iesaistām klausītājus tēmu un jautājumu izvēlē. Nesen sasniedzām 200 sekotājus gan *Instagram*, gan *Facebook*.

Visus iepriekšējos raidījumus var noklausīties RML arhīvā: hearthis.at/rml/set/kedas/, kā arī esam dzirdami *Spotify*.

Sintija Beitāne

ATRODI LIEKOS BURTUS UN IZVEIDO VĀRDU!

Uzdevums visiem

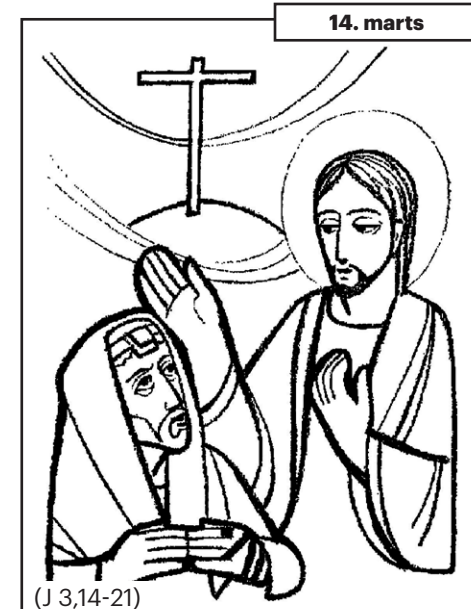
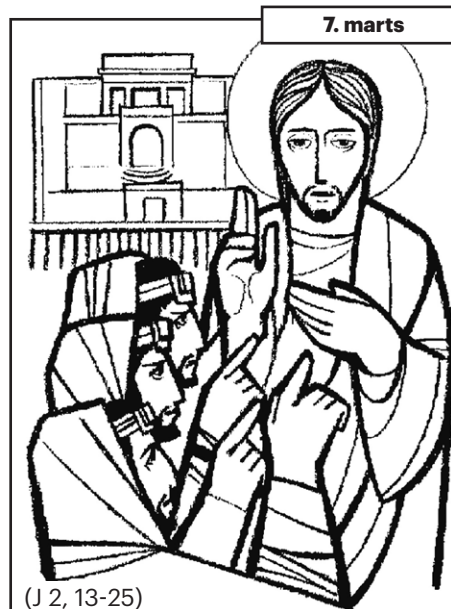
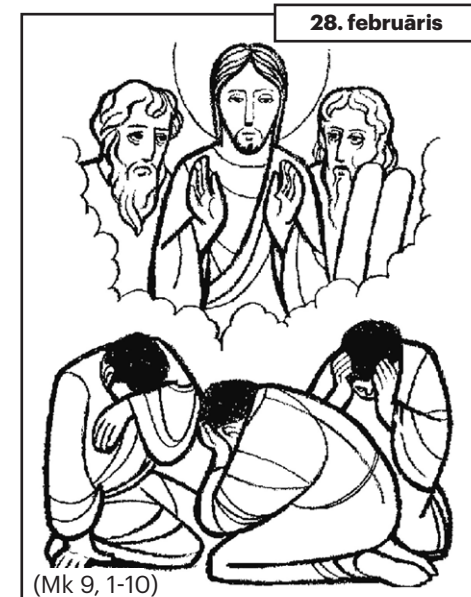
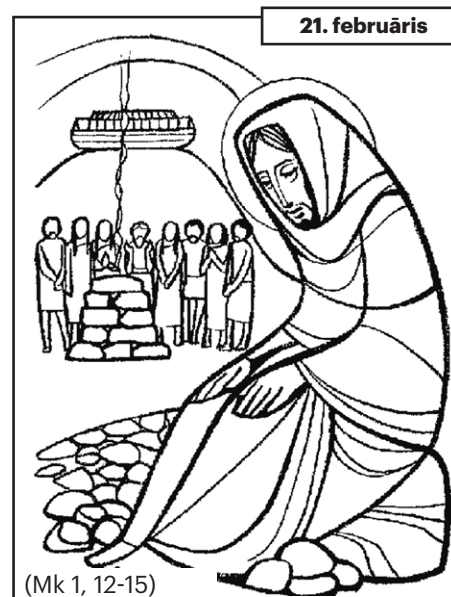
Tabulā atrodi vajadzīgos burtus, izveido un apvelc visus vārdus: "Redzi, Tā Kunga roka nebūt nav par īsu, lai tā nevarētu palīdzēt, un Viņa auss nav tā aizkritusi, ka nevarētu dzirdēt." (Is 59,1). Vārdi jālasa gan pa vertikāli, gan horizontāli, arī pa diagonāli!

No atlikušajiem burtiem izveido vārdu – uzdevuma atrisinājumu!

Palmira Gailite

T	P	A	L	Ī	D	Z	Ē	T	A
Ā	V	N	A	V	N	L	A	I	N
R	V	I	T	Ā	E	D	T	Ā	E
E	K	A	Ņ	G	V	Z	U	A	V
D	Ī	S	U	A	A	I	N	U	A
Z	P	A	R	N	R	R	I	S	R
I	R	O	K	A	Ē	D	N	S	Ē
K	U	N	G	A	T	Ē	A	Ē	T
N	E	B	Ū	T	U	T	V	S	U
A	I	Z	K	R	I	T	U	S	I

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA GAVĒŅA LAIKĀ

Valdniek, Kristus Dievs, Tu ar Savām ciešanām manas kaislības esi izdziedinājis un ar Savām brūcēm manas brūces izārstējis, – dāvā man, kas pret Tevi daudz esmu grēkojis, sirdspazemīgas nožēlas asaras; savieno manu miesu ar Savas Dzīvudarošās Miesas smaržu, un ar Savām Dārgajām Asinīm remdē manas dvēseles rūgtumu, ar ko ienaidnieks mani padzirdījis, un paceļ manu pie zemes noliekto prātu pie Tevis un izved no pazušanas bezdibeņa, jo mani nav grēku nožēlas, nav aizkustinājuma, nav mierinājuma asaru, kas bērņus ved augšup pie viņu mantojuma. Ar laicīgās dzīves kaislī-

bās aptumšotu prātu, es nespēju slimībā uzlūkot Tevi un nespēju sasildīties ar Tevi mīlošas sirds asarās. Tomēr, Valdniek, Kungs Jēzu Kristu, visa labā Saturētāj, dāvā man pilnīgu grēku nožēlu un uzcītīgu sirdi, kas meklētu Tevi, dāvā man Savu žēlastību un atjauno mani Tava tēla līdzību. Esmu atstājis Tevi, bet neatstāj Tu mani; nāc mani sameklēt, ved augšup uz Savām ganībām un pieskaiti mani Savu izredzēto avju pulkam, paēdini mani kopā ar tām no Savu Dievišķo Noslēpumu augļiem Savas Visšķīstās Mātes un visu Tavu svēto lūgšanu dēļ. Āmen.
Grēku nožēlas kanons

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Cesvaines Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis (t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmira Gailīte.
Uz vāka – Ingūnas Jankovskas zīmējums.

Lappušu nosaukumos – citāti no dziedājumiem „Rūgtās asaras”.

Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.

Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,40 EUR.

Ikdienā noderīgas saites:

„Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.